

עת"א 34701/10/20 - איתמר חנונה נגד מדינת ישראל, שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בחיפה

10 דצמבר 2020

עת"א 34701-10-20 חנונה (אסיר) נ' ישראל ואח'

בפני כב' הנשיא רון שפירא

העותר

איתמר חנונה

ע"י ב"כ עו"ד רומן קלוגרמן (סנגוריה ציבורית)

נגד

המשיבים

מדינת ישראל

שירות בתי הסוהר

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים:

בפני עתירת אסיר שהגיש העותר נגד הגדרתו כאסיר טעון הגנה וכן בנושא תנאי המחיה בבית המעצר קישון, שם הוא נמצא באגף מנועי שיחות טלפון.

העותר מרצה מאסר של שנתיים, עשרה חודשים וארבעים ימים, החל מיום 12.12.19, לאחר שהורשע בביצוע עבירות מרמה - הונאה בכרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, גניבת כרטיס חיוב, התחזות לאחר במטרה להונות, סיוע לעבירה של הונאה בכרטיס חיוב וסיוע לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וכן הופעל מאסר חלף קנס. ריצה מספר מאסרים קודמים. מסווג לקטגוריה א', מוגדר טעון הגנה רמה ב', מנוע טל"צ, פרופיל אלמ"ב (בבדיקה).

לטענת העותר, לא היה מקום להגדירו כטעון הגנה מכוח פקודת הנציבות העוסקת בנושא זה. נטען כי העותר אינו עונה על ההגדרות המפורטות בפקודה ולמעשה ההגדרה שהייתה במאסרו הקודם מלווה אותו גם במאסר הנוכחי. באשר לתנאי המחיה טוען העותר כי הוא שוהה בתא עם 3 אסירים נוספים. גודל התא 16 מ"ר לא כולל שירותים ומקלחת ומדובר בשטח קטן מאוד. הוא מבקש לתת לו הזדמנות להיקלט בטיפול אך במסגרת עתירה זו מבקש להסיר את ההגדרה טעון הגנה ולאפשר לו להשתלב באגפים הרגילים של בית הסוהר ולא לשהות באגף מיוחד שהוקם לצורך כך בבית המעצר קישון. יצוין לעניין זה כי העותר הגיש עתירה נוספת לעניין מניעת שיחות טלפון ועתירה זו תידון בנפרד.

המשיב טוען כי בתאריך 09.11.20 דן הגורם המוסמך בבקשת העותר ולפיה ביקש להסיר הגדרתו כטעון הגנה כדי שיוכל לעבור לכלא חרמון והוחלט לדחות את הבקשה בשל עמדת גורמי המודיעין, ממנה עולה כי נשקפת מסוכנות לאסיר. נטען כי בחודש ספטמבר, לאחר שנערך דיון בעניינו, החליט הגורם המוסמך לאפשר העברתו של העותר לכלא חרמון לצורך שילובו בטיפול ייעודי להתמכרויות, זאת חרף היותו מנוע טלפונים למעט לעורכי דינו. להעברתו לכלא

חרמון קדמו בדיקות מודיעיניות מקיפות שבסופן הומלץ להסיר הגדרתו כטעון הגנה אך ורק לטובת שילובו בכלא חרמון. למרות ההזדמנות שניתנה לו, לאחר העברתו צבר חמ"ן שלילי שעניינו שימוש בטלפון הציבורי והוחלט על העברתו מכלא חרמון לאגף מנועי טל"צ בכלא קישון והוא הוגדר בשנית כאסיר טעון הגנה בהתאם להמלצת גורמי המודיעין. לכן נטען כי ההחלטה על העברתו מכלא חרמון סבירה ואף נדרשת בנסיבות שפורטו. באשר להגדרתו כטעון הגנה נטען כי העותר עונה על תנאי סעיף ד(ג) לפקודת נציבות שירות בתי הסוהר 04.04.00 "אסירים טעוני הגנה" (להלן: "הפקודה") וכן על סעיף ג' לפקודה. נטען כי לעותר חמ"ן רב, הן ממאסרו הנוכחי והן ממאסריו הקודמים, שעניינו במעורבות שלילית, בסכסוכים ובכוונות שליליות. נטען כי מידע זה, בצירוף היכרות גורמי המודיעין את אופיו והתנהלותו של העותר מעלים חשש לביטחון, המצדיק בעת הזו הגדרתו כטעון הגנה. נטען כי בעניין זה יש לבכר את שיקולי הביטחון והשמירה על חיי האסיר ומדובר בעניין המצוי בליבת שיקול הדעת המנהלי. באשר לטענות העותר בדבר צפיפות מפנה המשיב לבג"ץ 1892/14 במסגרתו הוחלט כי מועד מימוש הפעימה השנייה ידחה עד להחלטה אחרת. נטען כי השטח המוקצה לאסיר בתא עומד בפסיקת בג"ץ כאמור לעיל.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ועיינתי במסמכים שהוגשו לעיוני הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטת המשיב לעניין הגדרתו של העותר כטעון הגנה, שכן לא נפל בה פגם המצדיק התערבות. כן אינני סבור כי יש מקום לקבל את העתירה בנוגע לתנאי המחיה בתא המאסר.

על פי המידע שהוצג על ידי המשיב, כנגד העותר חמ"ן שלילי שעניינו שימוש בטלפון הציבורי. לאור זאת הוחלט להעבירו מכלא חרמון לאגף מנועי טל"צ בכלא קישון. כמו כן, הוא הוגדר כאסיר טעון הגנה בהתאם להמלצת גורמי המודיעין, לאור מעורבות שלילית בסכסוכים ובכוונות שליליות. מהמידעים שהוצגו לעיוני עולה עוד כי נעשו נסיונות להוריד את אמת ההגנה מהאסיר ולשלב עם אסירים אחרים אלא שהאסיר יצר בהתנהלותו כלפי אסירים אחרים מצבים שמגבירים את הסיכון כלפיו.

יש לקבל את טענת המשיב כי לאור המידע הקיים בעניינו של העותר הוא עונה על הגדרת סעיפים ג' ו-ד(ג) לפקודה. על כן, סבורני כי לא ניתן לקבוע כי נפל פגם בהתנהלות המשיב או כי יש מקום להתערב בהחלטתו לעניין הגדרתו של העותר כטעון הגנה. ההחלטה ניתנה במסגרת תפקידו של המשיב ואחריותו לשמירה על האינטרס הציבורי והסדר, במטרה לאזן בין הצרכים ההומאניים של העותר ובין שלום הציבור, שלום אסירים אחרים ושלומם של העותר עצמו ומדובר בהחלטה סבירה שאין מקום להתערב בה לעת הזו.

עם זאת יוער כי מעיון במידעים ובדוחות שב"ס עולה כי גורמי שב"ס סבירים כי עניין סיווגו כטעון הגנה מחייב בדיקה חוזרת לאחר חלוף זמן סביר. ראוי כי בדיקה זו תבוצע בהתאם לנהלים ובתוך פרק זמן שלא יעלה על 30 ימים מהיום.

באשר לטענות העותר בדבר צפיפות - בטרם אתיחס לגוף הטענה אציין כי ככלל אין להגיש עתירה שעניינה בסעדים שונים. על העותר להגיש עתירה נפרדת, ככל שהוא מעוניין להעמיד בביקורת שיפוטית נושא נפרד.

מעבר לאמור - לא הוצגו בעתירה נתונים מספיקים כדי לבחון את טענות העותר. טענה מסוג זה מחייבת הצגת תשתית מדודה, הן לעניין שטח תא המעצר והן לעניין נספר העצורים. נתונים מעין אלו לא הוצגו. בהתאם, ככל שמבקש העותר לעתור לבית משפט בעניין זה עליו להגיש עתירה נפרדת שתיתמך בנתונים ברורים ומדודים, על כל המשתמע מכך.

במצב הנתונים כפי שבפני לא ניתן לקבוע כי השטח המוקצה לעותר בתא הכליאה אינו עומד בתנאים שנקבעו בפסיקת בג"ץ 1892/14 ולכן אין מקום להיעתר לעתירה גם בעניין זה.

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, לא מצאתי מקום להיעתר לעתירה והעתירה נדחית.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותר באמצעות שב"ס.

רון שפירא, נשיא

ניתן היום, כ"ד כסלו תשפ"א, 10 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.